

Васілюшко Т., Котлярова В. Г.

Національний фармацевтичний університет

Побудова моделі економічного управління комунальним некомерційним підприємством

vgkotlarova@i.ua

С січня 2018 року в Україні здійснюється медична реформа. Її реалізація викликана невисоким рівнем та низькою ефективністю, за висновками експертів, медичного обслуговування, яке надавалося в Україні.

Одним із напрямів реформування медицини є реорганізація закладів охорони здоров'я з державних установ у комунальні унітарні некомерційні підприємства. Це надасть їм самостійності в управлінні та підвищить ефективність їх діяльності.

Згідно з концепцією медичної реформи буде виокремлена економічна діяльність, для управління якою на промислових підприємствах використовують технологію: економічне управління підприємством.

Метою роботи – є дослідження можливості застосування економічного управління комунальним унітарним некомерційним підприємством – закладом охорони здоров'я (ЗОЗ) та побудова його моделі.

Традиційно, під економічним управлінням (ЕУ) розуміється процес цілеспрямованої дії на економічну діяльність об'єкту для створення передумов для підвищення ефективності його діяльності та розвитку.

Основними умовами функціонування ЕУ – самостійність у прийнятті управлінського рішення та наявність економічного інтересу у всіх учасників процесу. Економічний інтерес - об'єктивний спонукальний мотив економічної діяльності, пов'язаний з прагненням людей до задоволення зростаючих матеріальних і духовних потреб.

Управління комунальним унітарним некомерційним підприємством також має свої особливості: власник майна: територіальна громада; джерела фінансування: державний бюджет; місцевий бюджет; оплата страховими компаніями надання медичних послуг; ступінь самостійності прийняття управлінських рішень в стратегічному управлінні - територіальна рада, в оперативному – керівник ЗОЗ; економічна ціль: ефективне використання ресурсів; наявність економічного інтересу; самостійність ЗОЗ у розробці фінансового плану, розподілі ресурсів, визначення штату та оплати його праці; самостійність в функціях управлінського циклу, які реалізуються але тільки на оперативному рівні. В таких умовах можливе ЕУ ЗОЗ. Основними моделями запропонована модель ЕУ комунальним унітарним некомерційним підприємством складається з наступних елементів: мета ЕУ ЗОЗ – ефективне використання ресурсів, які знаходяться в управлінні; доцільні функції управлінського циклу наступні: планування; мотивація; контроль; облік; аналіз; прийняття управлінських рішення щодо оперативного управління діяльністю закладу; методи управління: розпорядчі та економічні; інструменти економічного управління: стратегічні (аналіз стану галузі; аналіз 5 конкурентних сил, GAP-аналіз, стратегічний контролінг (обмежено)); оперативні (оперативний контролінг, бюджетування, управлінський облік).

Таким чином, в результаті запровадження реформи системи охорони здоров'я ЗОЗ отримують риси підприємства, для управління економічною діяльністю якого можна буде використовувати запропоновану модель.

Література

1. Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення законодавства з питань діяльності закладів охорони здоров'я» від 6.04.2017 р. № 2002-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2002-19>

2. 1. Посилкіна О.В. Економічне управління підприємством: навч. посіб. для здобувачів вищої освіти другого рівня, які навчаються за спеціальностями 051 «Економіка»

Вторигіна Ю. В., Гладкова О.В.

Національний фармацевтичний університет

Інвестиційна стратегія як чинник антикризового управління діяльністю підприємства

Ylrudenko46@gmail.com

Сучасні економічні умови в Україні характеризуються динамічністю та нестабільністю, що обумовлює складний характер функціонування і незадовільний рівень прогнозування динаміки розвитку суб'єктів економіки різних рівнів управління (підприємства, банки, корпорації, фінансово-страхові та муніципальні установи тощо) і форм власності (приватні, державні, міжнародні). Як наслідок, зростає активність як екзогенних (зовнішніх), так і ендогенних (внутрішніх) впливів на діяльність економічних систем, причому таким впливам притаманний синергічний ефект, як правило, негативного характеру, що створює небезпеку банкрутства. Це зумовлює необхідність використання спеціального апарату управління, такого, як антикризове управління (далі – АУ). Дослідження цієї проблеми проводиться на прикладі підприємств – юридичних осіб, оскільки для будь-яких інших суб'єктів існує своя специфіка, яка потребує врахування додаткових чинників.

Оскільки метою АУ є виведення об'єкта управління з кризи та створення передумов для подальшого стабільного господарювання, то АУ досягає результативності тільки за наявності комплексного, системного характеру. При цьому здійснюється розробка і реалізація спеціальних заходів, потрібних для конкретного підприємства, що мають не тільки тактичний, але й стратегічний характер і дозволяють усунути тимчасові перешкоди, покращити загальний фінансово-економічний стан цього об'єкта та виявити реальні можливості його ефективного господарювання.

Успішне антикризове управління неможливе без розробки і впровадження ефективної інвестиційної політики, яка є основою стабілізації діяльності економічного суб'єкта, подальшого його розвитку і передбачає тісний зв'язок між стратегічними та тактичними рішеннями в інвестиційній сфері.

Проблеми управління підприємством на різних стадіях кризи є дуже актуальними і їм приділяють значну увагу в багатьох працях учених, де пропонуються нові механізми, моделі, стратегії антикризового управління. Автори досліджень обґрунтовують свої точки зору на сутність та зміст антикризових менеджменту та маркетингу. Але слід зазначити, що існує ще велика кількість невирішених проблем, які не дозволяють повною мірою використовувати наявний потенціал антикризового управління. Нові підприємства-банкрути з'являються як в Україні, так і в інших країнах, що формує потужну інформативну базу для дослідження успішних та невдалих прикладів реалізації антикризових заходів на різних етапах економічного циклу та стадіях антикризового управління.

Сучасний економічний стан України характеризується високою залежністю від впливу політичних чинників та мінливістю бізнес-систем, підвищенням рівня конкуренції на ринках, що зумовлює необхідність вітчизняних підприємств використання антикризових методів та нових методів управління підприємствами. Суб'єкти господарювання надають перевагу стратегії мінімізації витрат, орієнтації на власні можливості, уникненню втрат та втрачених можливостей, стабілізації проблемних ситуацій. Використовуючи стратегічні підходи до управління підприємством, які базуються на досвіді та інтуїції менеджерів не завжди є достатніми і ефективними. Господарська діяльність в умовах підвищеного негативного впливу факторів, в першу